

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Благоевград, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДВНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Иванов

при участието на секретаря Герасим Ангушев
като разгледа докладваното от Атанас Иванов Търговско дело № 20211200900107 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от И.П.П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., против „Б***.“, ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Т.К.“ № ****, представлявано от Г.У., и „С.М.*****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. П., район С., ж.к. „К.“, ул. „П.“ ****, секция ****, представлявано от М.Т..

Навежда се в молбата, че повод за подаване на иска са непогасени публични задължения на „Б***.“ ООД, ЕИК **** и извършена от страна на дружеството сделка - продажба на недвижим имот след връчване на заповед за възлагане на ревизия и след подаване на данъчна декларация.

Твърди се, че общите публични задължения на дружеството към 07.07.2021 г., с включени задължения по декларации и по ревизионен акт, са в размер на 314 250.73 лв., което се установявало от приложена Справка от ПП СУП.

Навежда се, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221719004178-020-001 от 03.07.2019 г. е възложено извършването на

ревизия на „Б***.“ ООД за установяване на задълженията за окончателен данък на местни чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 от ЗДЦФЛ за периода от 01.10.2013 г. до 31.12.2018 г., като заповедта е връчена на ЮЛ на 16.07.2019 г. Твърди се, че по искане на ревизиращия екип е наложен запор на банковите сметки на „Б***.“ ООД в „Т.Б. Д“, „И.“ и „У.Б.“ с Постановление за налагане на ПОМ № С200022-023-0000252/27.01.2020 г. Твърди се, че постановлението е връчено на 09.03.2020 г.

Поддържа се, че за резултатите от ревизията, на основание чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221719004178-092-001/ 23.01.2020 г., връчен на 09.03.2020 г. по електронен път, като в законоустановения срок по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу РД.

Поддържа се, че ревизията приключва с издаване на РА № Р-22221719004178-091-001/18.05.2020 г., като с ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения за окончателен данък на местни чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 от ЗДДФЛ в общ размер на 170 638,56 лв., а за забавата са начислени лихви в размер на 72 048,55 лв.

Навежда се, че на 13.04.2020 г., „Б***.“ ООД подава по електронен път Справка-декларация за ДДС № 22171787861/13.04.2020 г. като декларираното задължение е в размер на 44556,20 лв., като декларацията е подадена от Г.М.У., видно от Заявление за подаване на документи по електронен път с КЕП № 2217И0052768/ 30.05.2017 г.

Твърди се, че след подаване на Справка-декларация с вх. № 22171776124/ 13.03.2020 г. и в хода на ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-22221719004178-020-001 от 03.07.2019 г. /връчена на дружеството/, от страна „Б***.“ ООД е извършена следната сделка: С договор за продажба на недвижим имот, сключен на 24.03.2020 г. пред Е.Б.-помощник-нотариус по заместване на Р.Б., с нотариален акт ***, дело № 84 от 2020 г., вписан в Служба по вписванията вх. рег.№ 557 от 24.03.2020 г., акт № 130, том 2, дело 335/ 2020 г., с предмет: недвижим имот, находящ се в гр. С. с продажна цена 372 200 лв. а именно: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР **** /****/** по Кадастралната карта и кадастралните

регистри на гр. С. , Одобрени със заповед № РД -18-80 от 11.11.2009 г. с адрес на ПИ: гр. С., п.к. ****, с площ от 15 590 / петнадесет хиляди петстотин и деветдесет/ кв.м. съгласно скица, а по документ за собственост с площ от 15 588 /петнадесет хиляди петстотин осемдесет и осем/ кв.м., с трайно предназначение на територията Урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план 2104, при съседи на поземления имот Поземлени имоти е идентификатори: ****, ****, ****, ****, ****,, ведно с изградените в него сгради: 1. **Сграда с идентификатор ****.1** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1321 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 2. **Сграда с идентификатор ****.2** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11,2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1371 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 3. **Сграда с идентификатор ****.3** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 849 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985 г., както и ведно с всички трайни подобрения и приращения в описания по горе имот.

Поддържа се, че според разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 2 ДОПК: Недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения: възмездни сделки с имуществени права на длъжника, при които даденото значително надхвърля по стойност Полученото.

Твърди се, че продажната цена на гореописаните недвижимите имоти,

предмет на процесния договор за продажба от 24.03.2020 г., е в размер **на 372 200 лева** с включен ДДС. Данъчната оценка на продадените недвижими имоти е в размер **на 929 060. 00 лева**, съгласно Удостоверение за данъчна оценка изх. № 5109000810 от 23.03.2020 г., издадено от Община С..

Навежда се, че цената, на която „Б***.“ ООД купува процесиите имоти е 820 000.00 лв. при данъчна оценка от 677 341.20 лв., видно от договор за покупко-продажба на недвижим имот - частна държавна собственост в управление на министерство на отбраната от 15.05.2014 г. Навежда се, че с Решение № 452 от 25.06.2010 г. по гр. д. № 4277/ 2008 г., ГК, I ГО на ВКС се дава яснота, че въпреки свободата на договаряне на съконтрагентите, трябва да е налице известна еквивалентност на насрещните престации, за да не бъдат накърнени добрите нрави, т.е. законът дава рамката на договаряне.

Твърди се, че в случая е налице „явна“ и „значителна“ нееквивалентност на престациите. Твърди се, че сделката е сключена след подаване на Справка декларация е вх. № 22171776124/ 13.03.2020 г. и след връчване на ЗВР № Р-22221719004178-020-001 от 03.07.2019 г. като в резултат на ревизията са установени публични задължения в особено големи размери.

Навежда се, че съгласно чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК: Недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения: сделки или действия с намерение да се увредят публичните взискатели. Прави се довод, че гореописаната сделката е увреждаща и възмездна. Въпреки знанието за наличие на публични задължения, „Б***.“ ООД чрез управителя си Г.М.У. се разпорежда с всичките си имоти във вреда на НАП. Дружеството се е освободило от имущество, което е могло да гарантира събирането на публичните задължения. Твърди се, че знанието за увреждането на кредитора е налице към момента на продажбата на имотите, тъй като „Б***.“ ООД е подало Справка- декларация за ДДС № 22171787861/13.04.2020 г. чрез управителя си Г.М.У., в която само е декларирало дължим ДДС. Твърди се, че на дружеството е връчена ЗВР № Р-22221719004178-020-001/ 03.07.2019 г., като му е връчен и Ревизионен доклад № Р-22221719004178-092-001/

23.01.2020 г., в който е направено предложение от ревизиращия екип за установяване на предполагаемите задължения на „Б***.“ ООД, в последствие установени с издадения РА № Р-22221719004178-091- 001/ 18.05.2020 г.

Твърди се, че на 09.03.2020 г. на дружеството е връчено и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С200022-023-0000252/ 27.01.2020 г., от което е видно, че НАП предприема действия по принудително изпълнение, за да погаси установените задължения на дружеството, след издаване на РА.

Навежда се, че процесиите имоти са продадени на загуба - на цена три пъти по-ниска от данъчната им оценка и на половина по-ниска от цената, на която са закупени, при обективно повишаване на цените на имотите през 2020 година в сравнение с 2014 г.

Поддържа се, че с договорът за продажба, сключен на 24.03.2020 г. с нотариален акт ***, дело № 84 от 2020 г., дружеството продава и друг недвижим имот с идентификатор ****, ведно с изградените в него 9 /девет/ сгради, отново за цена значително по-ниска от данъчната оценка на имотите - продажната цена на имотите е 483 872 лв., при данъчна оценка от 1 216 869.50 лева. Навежда се, че след получаване на цена от прехвърлените активи, „Б***.“ ООД не погасява публичните си задължения. От Справка за формираните задължения и изплатените суми от ПП на НАП е видно, че при формираните задължения от 430 920.35 лв. за 2020 г., „Б***.“ ООД е погасило 8 747.52 лв. през месец януари и февруари. Твърди се, че от датата на сключване на сделката **24.03.2020 г. до момента на подаване на настоящата искова молба, длъжникът не е извършил никакви плащания за погасяване изцяло или частично на публичните си задължения.**

Поддържа се, че поради факта, че върху банковите сметки на „Б.“ ООД са наложени запори от НАП с Постановление № С200022-023-0000252/ 27.01.2020 г. за обезпечаване на предполагаемите задължения на ЮЛ, във връзка с извършващата се ревизия, възниква въпроса: по чия банкова сметка е платена цената на продадените недвижимите имоти?

Навежда се, че съгласно чл. 264, ал. 1 от ДОПК прехвърлянето на вещни права се допуска след представяне на писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени, подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски. В случая, в нарушение на

тази забрана, Г.М.У. като представляващ „Б***.“ ООД, е попълнил декларация с невярно съдържание. Навежда се, че следва да се отчете, че самото намерение за увреждане като факт е мисъл и желание да се направи нещо във вреда на кредитора, т.е. съзнание, че със съответния правен акт се уврежда кредитора, в случая като се намалява имуществото на длъжника, служещо принципно за удовлетворяване вземанията на кредиторите. Вътрешно мисловно-емоционално състояние е външно обективизирано чрез попълване на декларация с невярно съдържание и прехвърляне на всички имоти на дружеството, на цена значително по ниска от данъчната оценка на имотите без да бъдат погасени декларираните задължения на първия ответник. Според доктрината увреждащи са всички действия, с които длъжникът е създал или е увеличил платежната си неспособност, т.е. намалено е имуществото на длъжника.

Твърди се, че видно от приложената справка от имотния регистър по партидата на „Б***.“ ООД, с извършените сделки ответникът се е разпоредил с цялото си недвижимо имущество. За „Б***.“ ООД с ЕИК **** в НАП е образувано ИД № 200863148/2020 и е издадено СДИ № С200022-048-0088784/ 03.08.2020 г. След проучване на имущественото състояние на „Б***.“ ООД е установено, че дружеството не притежава други активи, които да послужат за обезпечаване на публичните му задължения. Публичните задължения на дружеството са непогасени и не са обезпечени, което обуславя и правния интерес на НАП от подаване на иск по чл. 216 от ДОПК.

Прави искане пред съда, да се обявят за недействителни спрямо ищеца – НАП, на основание чл. 216, ал. 1 т. 2 ДОПК, разпоредителните действия на длъжника, обективизирани в сключения между продавача „Б***.“ ООД, ЕИК **** и купувача „С.М.Г.“ ЕООД, ЕИК **** договор за продажба на недвижим имот, сключен на 24.03.2020 г. пред Е.Б.- помощник-нотариус по заместване на Р.Б., с нотариален акт ***, дело № 84 от 2020 г., вписан в Служба по вписванията вх. рег.№ 557 от 24.03.2020 г., акт № 130, том 2, дело 335/2020, с предмет: недвижим имот, находящ се в гр. С. с продажна цена 372 200 лв., а именно: - ПОЗЕМЛЕН ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР **** /****/ по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С. , Одобрени със заповед № РД -18-80 от 11.11,2009 г. с адрес на ПИ: гр. С., п.к. ****, с площ от 15 590 / петнадесет хиляди петстотин и деветдесет/ кв.м. съгласно скица, а по документ за собственост с площ от 15 588 /петнадесет хиляди петстотин

осемдесет и осем/ кв.м., с трайно предназначение на територията Урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план 2104, при съседни на поземления имот Поземлени имоти с идентификатори: ****, ****, ****, ****, ****, , ведно с изградените в него сгради: 1. Сграда с идентификатор ****.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1321 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 2. Сграда с идентификатор ****.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1371 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 3. Сграда с идентификатор ****.3 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 849 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г., както и ведно с всички трайни подобрения и приращения в описания по горе имот.

При условията на евентуалност, прави искане съдът да се обявят за недействителни спрямо ищеца – НАП, на основание чл. 216, ал. 1 т. 4 ДОПК, разпоредителните действия на длъжника, обективирани в сключения между продавача „Б***.“ ООД, ЕИК **** и купувача „С.М.Г.“ ЕООД, ЕИК **** договор за продажба на недвижим имот, сключен на 24.03.2020 г. пред Е.Б.-помощник-нотариус по заместване на Р.Б., с нотариален акт ***, дело № 84 от 2020 г., вписан в Служба по вписванията вх. рег.№ 557 от 24.03.2020 г., акт № 130, том 2, дело 335/2020, с предмет: недвижим имот, находящ се в гр. С. с продажна цена 372 200 лв., а именно: - ПОЗЕМЛЕН ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР **** /****/ по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С. , Одобрени със заповед № РД -18-80 от 11.11,2009 г. с адрес

на ПИ: гр. С., п.к. ****, с площ от 15 590 / петнадесет хиляди петстотин и деветдесет/ кв.м. съгласно скица, а по документ за собственост с площ от 15 588 /петнадесет хиляди петстотин осемдесет и осем/ кв.м., с трайно предназначение на територията Урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план 2104, при съседни на поземления имот Поземлени имоти е идентификатори: ****, ****, ****, ****, ****, , ведно с изградените в него сгради: 1. Сграда с идентификатор ****.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1321 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 2. Сграда с идентификатор ****.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1371 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 3. Сграда с идентификатор ****.3 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 849 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г., както и ведно с всички трайни подобрения и приращения в описания по горе имот.

Претендират се и сторените по делото разноси.

В допълнителна искова молба се навежда, че относно твърдението на втория ответник, че не е налице установено публично вземане, тъй като РА № Р-22221719004178-091- 001/18.05.2020 г. издаден на „Б***.“ ООД, не е влязъл в сила, същото е неоснователно. Поддържа се, че съгласно чл. 153, ал. 1 и чл. 157, ал.1 от ДОПК **обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение**, освен ако това не се разпреди от решаващия орган при предоставено равностойно обезпечение от страна на длъжника. Чл. 216 от

ДОПК изисква да е налице установено вземане, т.е. да е налице издаден акт. Няма поставено в закона условие този акт да е влязъл в сила, защото ако това следва да е така, ще ограничи изключително прилагането на разпоредбата, с оглед предвидените давностни срокове по **ДОПК** и необходимото практически време за обжалването на ревизионен акт на три инстанции и приключване на исковото производство по чл. 216 от **ДОПК** с влязло в сила решение. Навежда се, че РА е обжалван по административен ред и потвърден с решение на ОДОП, което е обжалвано по съдебен ред пред АССГ. Жалбата на дружеството е отхвърлена с Решение № 1514 /10.03.2021 по адм. дело №10557/2020 на АССГ /приложено от „С.М.Г.“ ЕООД към отговора на исковата молба/. Образуваното адм. д. № 8321/ 2021 г., по описа на 1-во отделение на ВАС, не води до недопустимост на предявяваните с исковата молба искове.

Сочи се относно съжденията на втория ответник, че с РА № Р-22221719004178-091-001/18.05.2020 г. са установени задължения за данъци на трето физическо лице, а не на „Б***.“ ООД, че ревизията, с която са установени задължения на „Б***.“ ООД **е на основание чл. 117, ал. 1 от допк.** С ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения за окончателен данък на местни чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 от ЗДЦФЛ за 2013 г., 2014г., 2015 г., 2016г., 2017 г. и 2018 г. в общ размер на 250 299.08 лв. Дали издадения Ревизионния акт е законосъобразен не е предмет на делото по чл. 216 от ДОПК. Видно от гореизложеното, законосъобразността на РА № Р- 22221719004178-091-001/18.05.2020 г. е потвърдена от Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП и от АССГ.

Поддържа се, относно оспорването от „С.М.Г.“ ЕООД на редовността на връчването на Заповедта за възлагане на ревизия, ревизионния доклад и ревизионния акт, както и датата на връчването им, че за да обяви един РА за законосъобразен АС извършва проверка и дали в хода на ревизията с действията си органите по приходите не са накърнили правото на защита на ревизираното лице. За да е законосъобразен един РА - всички документи, които подлежат на връчване, следва да са редовно връчени на ревизираното лице. На трета страница от Решение № 1514 /10.03.2021 по адм. дело № 10557/2020 на АССГ, „съдът, след преценка на доказателствата, намира за установено от фактическа страна следното: Със Заповед за възлагане на

ревизия /ЗВР/ №Р-22221719004178-020- 001/03.07.2019 г. е възложено извършването на ревизия на „Б***.“ ООД за установяване на задълженията за окончателен данък на местни чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 отЗДДФЛ за периода от 01.10.2013 г. до 31.12.2018 г., като съдът приема за установено, че **Заповедта е връчена на 16.07.2019 г.“** **Навежда се, че на** седма страница на решението съда е констатирал следното: „При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му, поради което обжалваният ревизионен акт не страда от пороци, влечащи неговата нищожност. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект. В контекста на изложеното съдът приема атакувания по съдебен ред РА за съответстващ на законовите изисквания за форма и съдържание на административен акт. Поддържа се, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕП, т. е. и в това отношение ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.“ Навежда се, че с Решение № 1514 / 10.03.2021 г. АССГ е приел, че оспореният РА № Р-22221719004178-091-001/ 18.05.2020 г. е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма, а Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221719004178-020-001/ 03.07.2019 г. е връчена на 16.07.2019 г. Електронният адрес: ****, на който се връчват документи от НАП на „Б***.“ ООД, е посочен от управителя на дружеството Г.М.У. в подаденото от него заявление за регистрация по Закона за данък върху добавената стойност на 10.12.2013 г. Цитираното от ответника в т. 4.1.1.1. на подадения отговор на искова молба Заявление № 2217И0052768/30.05.2017 г., не е уведомление за промяна на

електронен адрес. Въпросното заявление е уведомление за упълномощаване на лице за подаване на документи по електронен път и ползване на електронни административни услуги, предоставяни от НАП с КЕП, а декларирания електронен адрес в уведомлението е **само за получаване на електронни** изявления на органите на НАП, във връзка с подадените по електронен път от упълномощеното лице документи, както ясно е отбелязано в текста на документа.

Поддържа се, че към исквата молба е приложено Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“, с което е удостоверено, че електронната препратка към съобщението за електронно връчване на документи, изпратено на 09.07.2019 г., е активирана на 16.07.2019 г. от IP 149.62.204.160 и документът / ЗВР № P-22221719004178-020-001/03.07.2019./ е изтеглен от имейл: ****

Един от начините за връчване на актове на приходната администрация е този по чл. 29, ал.4 от ДОПК - чрез изпращане на електронно съобщение на декларирания от ответника електронен адрес. Законът не изисква получаването му да става лично от лицето адресат или от упълномощен от него представител. С факта на активиране на електронната препратка съобщението се счита връчено, независимо кое физическо лице го е извършило. Следва да се посочи, че органите по приходите са връчили ЗВР чрез изпращане на електронно съобщение на заявления от „Б***.“ ООД електронен адрес за кореспонденция, на който са връчвани всички актове в хода на ревизионното производство. **На същия електронен адрес е връчен и РА № P-22221719004178-091-001/18.05.2020 г., който след получаването му е обжалван в срок.** Този факт доказва, че връчването на съобщения от приходната администрация по електронен път на адрес ****, е приложим спрямо дружеството.

Навежда се относно оспорената справка за общите задължения на „Б***.“ ООД, че приложената справка е от програмен продукт СУП на НАП - генерира се автоматично. На всяко регистрирано лице в НАП се открива данъчно- осигурителна сметка /ДОС/, в която се отразяват: •размерът на дължимите от лицето данъците и лихвите по тях, •размерът на дължимите задължителните осигурителни вноски и лихвите по тях, размерът на вноските за фонд "Гарантирани вземания на работници и служители", лихвите по тях,

постъпилите плащания от регистрираното лице, от трето задължено лице или от всяко трето лице в полза на субекта, сумите, постъпили в резултат от действия по принудително изпълнение, извършените прихващания и възстановявания на суми и основанията за това, други обстоятелства, свързани с възникване, промяна и погасяване на задълженията за данъци и задължителни, данните от подадените декларации, свързани с данъчно облагане и задължителни осигурителни вноски, издадените ревизионни актове, актовете за прихващане и възстановяване, наказателните постановления и съдебните решения по тях.

Сметката се води и след прекратяване на регистрацията на дружеството и се приключва след погасяването на всички задължения, отразени в нея. Задължените лица имат право на информация за всички обстоятелства, отразени в данъчно-осигурителната сметка. Данъчно-осигурителната сметка се води от отдел „Обработка на плащания и задължения“ на НАП. Задълженията отразени в данъчно-осигурителна сметка на „Б***.“ ООД не са оспорени от дружеството, не са погасени по давност и не са обезпечени. Справката от ПП СУП е приложена като доказателство за наличието на публичните задължения на дружеството.

Относно съжденията на защитата на ответника, че няма увреждане поради факта, че върху процесния имот е наложена ипотека към момента на продажбата им и от стойността им е щяло да се удовлетвори първо ипотекарния кредитор, а не НАП, се поддържа, че видно от представените от ответника платежни документи и договор - вземането на ипотекарния кредитор към момента на процесната сделка възлиза на 558 472 лв., а цената на която са продадени имотите е 930 472 лв. Следователно, ако „Б.“ ООД не беше разпродад имуществото си, НАП би се удовлетворил напълно от принудителното изпълнение върху имотите на длъжника след погасяване на дълга на първия ответник към „Р.Т.“ ООД.

Навежда се, че главен е предявения иск с правно основание чл. 216, ал. 1 т. 2 ДОПК, а като евентуален е предявен иска по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Доказателствата и фактите, на които се основава иска по чл. 216, ал. 1 т. 2 ДОПК са изложени и представени в исковата молба.

По иска с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, се прави

уточнение, във връзка с представените от ответника доказателства, че НАП има публични вземания към „Б***.“ ООД, произтичащи от неизплатени данъчни задължения. Задълженията са установени с РА № Р-22221719004178-091-001/18.05.2020г. Спиране на изпълнението на РА няма. „Б***.“ ООД не е предложил обезпечение, което да гарантира погасяване на установените задължения. Като доказателство за наличието на публичните задължения на „Б***.“ ООД са приложени към исковата молба - РА № Р- 22221719004178-091-001/18.05.2020 г. и справка от ПП СУП. **Предварителният договор за продажба на процесния имот е сключен на 16.01.2020 г. - след датата на връчване на ЗВР № Р- 22221719004178-020-001/03.07.2019г./16.07.2019г./**, видно от представения от „С.М.Г.“ ЕООД Предварителен договор за продажба с нотариална заверка на подписите от 16.01.2020 г. и приложената към исковата молба ЗВР и връчването ѝ. В резултат на ревизионното производство е издаден ревизионен акт, с който са установени публични задължения на „Б***.“ ООД в особено големи размери. Процесната сделка е извършена от „Б***.“ ООД след като му е връчен Ревизионен доклад № Р-22221719004178-092-001/ 23.01.2020 г., в който е направено предложение от ревизиращия екип за установяване на предполагаемите задължения. Следователно дружеството е знаело, че с продажбата на активите си уврежда кредитора НАП. Предварителният договор и последвалата сделка за продажба на процесния имот са извършени с намерение длъжникът да увреди публичния взискател. Навежда се, че длъжникът не притежава друго имущество, от което взискателят НАП може да се удовлетвори, като „Б***.“ **ООД продава всички свои имоти.** Дори да се приеме, че нуждата от средства за плащане на дълга към „Р.Т.“ ООД ЕЖ ***, в размер на 558 472 лв., е довела до продажбата на част от имотите на длъжника, то тази нужда не оправдава прибързаната продажба на всички имоти на дружеството и то на занижената цена от 930 472 лв. Цените, на които са продадени имотите са значително по-ниски от данъчната им оценка и от цената, на която са закупени. Процесите имоти са продадени на загуба - на цена три пъти по-ниска от данъчната им оценка и на половина по-ниска от цената, на която са закупени, при обективно повишаване на цените на имотите през 2020 година в сравнение с 2014 г. Гореописаните действия не могат да се приемат като част от нормалната търговска дейност на дружеството.

Поддържа се, че втория ответник твърди, че причина за ниската цена на

процесния имот е състоянието на сградите в него, които били пред само срутване и не могли да бъдат ползвани по никакъв начин. Навежда „С.М.Г.“ ЕООД е представил Доклад от оценител за установяване на пазарна стойност на процесния имот. Според констатациите на експерта: „Експертно съобразно вида и състоянието на конструкцията и наличните довършителни работи, дограми и инсталации, наличие на течове, дефекти други, може да се приравни със степен на техническа годност 35,50%, която сграда е технически опасна. Същата подлежи или на цялостно събаряне и използване частично на наличните материали, или на цялостна реконструкция и основен ремонт.“, при което се прави довод, че сградите не са пред самосрутване.

Поддържа се, че приложената към исковата молба данъчна оценка на процесния имот възлиза на 226 267,70 лв. и е определена през 2021 г., след деклариране от страна на „С.М.Г.“ ЕООД на имота, като сградите са описани от него като конструкции, който не отговарят на техните характеристики. В предварителният договор за продажба на процесния имот, „Б.“ ООД е посочил сметка в У.Б. АД с IBAN ****, по която „С.М.Г.“ ЕООД да превежда договорените суми. На 16.01.2020 г. „С.М.Г.“ ЕООД превежда 100 000 лв., на продавача по посочената сметка. На 27.01.2020 г. НАП налага запори върху всички банкови сметки на „Б.“ ООД в Т.Б.Д., И. и У.Б. с Постановление № С200022-023-0000252/ 27.01.2020 г. Следващите преводи от „С.М.Г.“ ЕООД към дружеството - продавач, извършени съответно на 04.03.2020 г. в размер на 142 000 лв. и на 17.03.2020 г. в размер на 74 000 лв., са направени към банкова сметка в банка ****, където „Б***.“ ООД няма открити банкови сметки, видно от Справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице от Регистър на банковите сметки и сейфове на БНБ и от представените от „С.М.Г.“ ЕООД платежни нареждания. При сключването на процесния договор за продажба на 24.03.2020 г. с нотариален акт ***, дело № 84 от 2020 г., управителя на „Б***.“ ООД представя декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК с невярно съдържание. След получаване на цена от прехвърлените активи - дружеството не погасява дори част от публичните си задължения. Намерението за увреждане, като елемент от фактическия състав по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, не включва такова намерение и у лицето, с което длъжникът е договарял, когато разпоредителната сделка е сключена след връчването на заповедта за възлагане на ревизия. Намерение за увреждане на държавата у „С.М.Г.“

ЕООД не следва да се доказва - в този смисъл е практиката на ВКС – сочи се Решение № 69 от 22.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 534/2011 г., I т. о., ТК.

Прави се довод, че исканията на втория ответник, с който цели доказване на своята добросъвестност, са неотнормими към предмета на делото и удовлетворяването им ще доведе до забавяне на процеса.

Ответникът „С.М.Г.“ ЕООД, в срока за подаване на отговор на исковата молба, е подал такъв, в който оспорва предявените искове. Навежда се, че разпоредбата на чл. 216, ал. 1 от ДОПК изисква установяване на задължения. Издаването на ревизионния акт, не означава, че задълженията са установени безспорно по размер и основание. Действително издаденият ревизионен акт подлежи на изпълнение, но това не означава, че е влязъл в сила. Същият подлежи на обжалване, което не спира изпълнението му.

Поддържа се, че при извършена справка ЦУБИПСА, установихме, че другият ответник е обжалвал издаденият Ревизионен акт пред Административен съд С. град, по която жалба е образувано дело № 10557/2020 г. по описа на III-то отделение, 73 състав, приключило с решение № 1514/ 10.03.2021 г., като същото е обжалвано пред ВАС, където има образувано дело адм. д. 8321/ 2021 г., по описа на I-во отделение на ВАС, което е насрочено за разглеждане в о.з. - 10.05.2022 г.

При изложеното се прави довод, че няма резултат от ревизията по смисъла на чл. 216 от ДОПК, **доколкото ревизионният акт, с който се установяват задължения, не е влязъл в сила.**

От друга страна, с оглед приложеният към исковата молба Ревизионен акт, според нас е спорно дали задължението за внасяне на данъци е на другия ответник.

При запознаване с Ревизионния акт, се установява, **че данъчните органи са приели, че извършени от съдружниците в „Б***.“ ООД, допълнителни парични вноски, представляват заеми, начислило е лихви върху тези заеми и определило данък върху тези заеми.** Прави се довод, са от значение две разпоредби - **чл. 55, ал. 2 от ЗДДФЛ**, който предвижда, че декларацията се подава от физическото лице, получател на дохода и разпоредбата на **чл. 65, ал. 1 от ЗДДФЛ**, която предвижда, че данъкът се удържа и плаща от предприятието **или** от физическото лице.

В контекста на изложеното, освен всичко останало според ответника е спорно чии са задълженията, установени с ревизионният акт - на първият ответник, или на трето неучастващо по делото лице.

Поддържа се, че задълженията по ЗДДФЛ (каквито са описани в приложения към ИМ РА) не са задължения за данъци на дружеството, а задължения за данъци на физическо лице, различно от дружеството.

Посочените по-горе разпоредби на чл. 55 и 65 от ЗДДФЛ, водят до извода, че е спорно, дали дружеството въобще е имало задължения да декларира или внася данък.

В конкретния случай е прието, че допълнителна парична вноска представлява заем. Прави се довод, че дори това да е така, не е отчетено, че задължението за деклариране и внасяне на данъка е на физическото лице, получател на дохода, като само в определени случаи се дължи деклариране и внасяне на данъка от предприятието платец.

Дори и в тези изключително случаи, предприятието не лицето, което дължи данъка, а законодателят му е възложил да декларира и плаща данък, който се дължи от физическо лице. В този смисъл ревизионният акт не е установил задължения за данъци на дружеството, а на трето физическо лице.

Навежда се, че данъчното законодателство, включително и разпоредбата на чл. 216 от ДОПК, не подлежи на разширително тълкуване. Въпросният текст следва да се тълкува с оглед това, че установените задължения би следвало да са такива на ревизираното дружество, а не на третото лице.

С оглед на изложеното се прави искане за прекратяване на производството по делото, тъй като към момента предявеният иск е недопустим, доколкото не са установени задължения, в резултата от ревизията, с влязъл в сила ревизионен акт.

Алтернативно се поддържа, че на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК се прави искане за спиране производството по делото, до приключване на производството по адм. д. 8321/ 2021 г., по описа на 1-во отделение на ВАС с влязло в сила решение. Решението по горното дело е от значение за спора по настоящото.

При евентуалност се оспорват исковете като неоснователни. Оспорват се всички факти, обстоятелства и твърдения, изложени от ищеца в исковата молба, освен обстоятелството, че са придобили процесните имоти с Нотариален акт от 24.03.2020 г.

Оспорват се връчванията, твърдени в исковата молба, като се навежда, че редовността на връчването на акта за възлагане на ревизия, ревизионният доклад и ревизионният акт, както и датата на връчването им, **с оглед обстоятелството, че съгласно приложеното Заявление вх. № 2217И0052768/30.05.2017 г. от другия ответник до НАП, документите е посочен адрес за кореспонденция с лицето - ******, а видно от приложените документи от ищеца всички документи са изпращани на адрес - ********, който не е имейл на другият ответник.

Оспорва се обстоятелството, че приложеният ревизионен акт е влязъл в сила, както и се оспорват всички справки за общи задължения.

Поддържа се, че преговорите с „Б****.“ ООД, започнали есента на 2019 г. Знаели за това, че имотът се продава, поради обстоятелството, че въпросното дружество, било предлагало имотът на множество строители и е търсило заеми, в П. и С.. Като строителна фирма, работеща в С. и П., били чували за имота в С. от колеги.

Поддържа се, че в хода на преговорите, проверили цените на имотите в С. и се оказало, че има няколко големи имота с площ над 10 000 кв.м., като цената на която се предлагат е в диапазона 8-12 евро на кв.м. поддържа се, че за ответника съществуващите **сгради** не били от значение, тъй като ставало **въпрос** за сгради, строени преди 40-50 години и без никаква поддръжка, не можели да бъдат използвани по никакъв начин и били пред самосрутване. Самият имот се намира в промишлена зона, без път до него и с неясен статут, поради това, че е бил бивш военен имот. Имотът имал и други проблеми, свързани с две обстоятелства - от една страна имало проблеми с регулацията и от друга страна, се оказало, че като бивш военен имот има проблем относно предназначението на имота и това, какво и как може да се строи в него. Продавачът искал цена от 190 000 евро за целия имот, включително и сградите в него. Дори имали оферта за 200 000 евро и да им предаде имотът разчистен, доколкото и той бил наясно, че те нямат стойност.

Поддържа се, че първоначално имали интерес да закупят само

процесния имот, като идеята била да направят складове, които да се дават под наем. В хода на преговорите станало ясно, че „Б***.“ ООД, дължат на трето лице - „Р.Т.“ ООД, сумата от 558 472 лв. и за обезпечение на това задължение са ипотекирани освен процесния имот и други имоти собственост на същото дружество. От „Б***.“ ООД уведомили ответника, че водят преговори за продажба на другите имоти собственост на дружеството или за отпускане на заем, с който да покрият старите си задължения.

Навежда се, че в началото на декември 2019 г. от „Б***.“ ООД информирали ответника, че офертите, които са получили, за другите техни имоти, не ги устройват и предложили на ответника и няколко други имота в С., като заявили, че общо искат да получат размера на задълженията си към „Р.Т.“ ООД и още 380 000 лв. Твърди се, че ответникът възложил изготвяне на оценки на тези имоти и оценителите дали цена, която била малко под исканата от „Б***.“ ООД. Водили преговори и на 16.01.2020 г. подписали предварителен договор, с който се разбрали за обща цена на имотите, която купуват в размер на общо 930 472 лв., като от тази цена 372 000 лв. били за процесния имот, а 483 872 за другия имот в С. и 74 400 за имота, находящ се в С.3.. Поддържа се, че продажната цена трябвало да бъде изплатена на последния начин - 558 472 лева трябвало да бъдат платени на „Р.Т.“ ООД, а останалата част от продажната цена да бъде платена на Продавача.

Твърди се, че на 16.01.2020 г. превели 100 000 лв. на продавача, на 04.03.2020 г. превели още 142 000 лв. на продавача, на 17.03.2020 г. закупили имотът, предмет на предварителния договор с продавача, находящ се в С.3., срещу 74 000 лв.

Навежда се, че на 24.03.2021 г. изповядали сделката при посочените по-горе условия, като били платили всичко, което се дължало на продавача и оставало да се плати само задължението към „Р.Т.“ ООД, което дружество след получаване на сумата, заличило вписаните ипотeki върху закупените от ответника имоти на 30.03.2020 г..

Поддържа се, че тъй като през март 2020 г. започнала пандемията, ограничили инвестициите и преценили, че е по-добре да се насочи ответника към продажба на повечето от закупените имоти, за връщане на заема, който им бил отпуснат. Случайно осъществили контакт с лице, което било собственик на съседен имот в С.3. и се договорили да му продадат имота там.

Навежда се, че на 28.04.2020 г., продали имотът, който бил закупен в град С.З., за 90 000 лв. - малко повече от сумата, която били платили за него.

Навежда се, че на 08.05.2020 г. е издаден Акт за прихващане и възстановяване № П-16001620068081, с който е възстановено на ответника ДДС по процесната сделка.

Поддържа се, че на няколко пъти водили преговори, с потенциални купувачи, като предлагали имотите, закупени от другия ответник на контрагенти на ответника, като винаги е получавал като оферта, цена по-ниска от тази, за която е купен и това е единствената причина да не са ги продали до момента.

Твърди ответника, че дори и да има някаква разлика в стойността на закупените имоти и платеното за тях, тя не е значителна по смисъла на чл. 216 от ДОПК.

Оспорва се тезата на ищецът, че даденото от другия ответник (процесния имот) значително надхвърля по стойност полученото, като необоснована, доходното, почива единствено на данъчната оценка на имота.

Сочи се, че данъчната оценка няма за цел да определи справедливата пазарна стойност на имота. Съгласно чл. 19 от ЗМДТ се използва за определяне на размера на местните данъци и такси, дължими се от собствениците на имоти.

Поддържа се, че данъчната оценка към датата на придобиване от ответника възлиза на 181 269,70 лв., като цялата останала част от оценката е оценка на сградите, които реално били застрашени от самосрутване.

Съгласно приложената към исковата молба данъчна оценка на процесния имот възлиза на 226 267,70 лв., като тази данъчна оценка е определена през 2020 г., от община С., на основание чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ, след придобиване на имота от ответника и декларирането му пред Общината. Прави се довод, че ако се възприеме тезата, че данъчната оценка отразява справедливата пазарна цена, то би требвало да се приеме, че справедливата цена на процесния имот, към момента на придобиването му от ответника - март 2020 г. е 226 267,70 лв., което е по-малко от сумата, която е платена.

Разпоредбата на чл. 216 от ДОПК не поставя, като условие за уважаване

на иска имуществото да е продадено под данъчна оценка. Такова изискване не съществува и в нито една правна норма. Дори има изрични текстове, касаещи продажба под данъчната оценка, като например чл. 46, ал. 2 от ЗМДТ.

Прави се довод, че не могат да се черпят и доводи относно пазарната цена на един имот от цената при закупуването му през 2013 г. (видно от приложения към исковата молба договор, той е сключен през 2014 г., но търгът е проведен през 2014 г.). През 2013 г. било пик в цените на имотите, след предходната криза, докато през 2020 г., реално цените на имотите паднаха, а сделки за толкова големи имоти бяха по изключение, най-вече, както и в настоящия случай, поради вече сключени предварителни договори.

Поддържа се, че за процесния имот има сключен предварителен договор, с нотариална заверка на подписите от 16.01.2020 г., като според изложеното в ИМ, към тази дата не е имало, нито допуснати обезпечения, нито дължими се суми към НАП. Ноторно известно обстоятелство е, че предварителният договор, може да бъде обявен за окончателен, дори и при положение, че продавачът не изпълни задължението си. В този смисъл датата на сделката, според ответника би трябвало да се приеме, че е датата на предварителния договор. Доколкото тогава е била формирана воля между страните.

Поддържа се, че процесният имот е бил ипотекиран през 2018 г., заедно с група други имоти към трето лице за заем от 400 000 лв., като в тази връзка към момента, в който е закупил ответника имота, от неговата стойност е щяло да се удовлетвори първо трето лице - ипотекарния кредитор, а не НАП, поради вписаната през 2018 г. договорна ипотека.

В конкретния случай, се касае за сложна от гледна точка на купувача сделка, която не само, че предполага по-ниска цена, но и е свързана с поредица от рискове - купуват се множество имоти, за цена от около милион лева, като всички имоти са ипотекирани в полза на трето лице.

В допълнителен отговор на исковата молба ответникът сочи, че разпоредбата на чл. 216 предвижда 3 случая, в които може да се говори за недействителност на сделки - Сделка извършена след датата на деклариране на публични задължения - В конкретния случай, единственото задължение, за което се твърди, че е декларирано е от 13.04.2020 г., а сделката е сключена преди декларирането му - 23.03.2020 г.; - Публичното задължение се

установява, с ревизионен акт, но самият ревизионен акт не влиза в сила, докато не е приключило производството по обжалването му. Няма пречка ВАС, да отмени или измени РА или пък да върне производството включително и на НАП. С оглед обективност ДОПК предвижда възможност да се събират сумите по РА и преди той да е влязъл в сила, но това не означава, че задължението е безспорно установено. Подобна е хипотезата на чл. 404, т. 1, предл. 2-ро от ГПК, при който изпълнителен лист се издава и за осъдителни решения на въззивните съдилища, независимо, че те не са влезли в сила, респективно, не е безспорно установено безспорно съществуването на вземането. Това е и причината да се иска спиране на производството до влизане в сила на РА, респективно произнасяне на ВАС.; - третата група сделки, които могат да бъдат атакувани по този ред са тези извършени след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения.

Видно от приложената от ищеца справка - наложените от него запови на банкови сметки на другия ответник са вдигани и сваляни нееднократно през периода 2020-2021 г. Акт за прихващане и възстановяване No П-16001620068081 представлява официален документ **по смисъла на ЧА. 179 ОТ ГПК**. От една страна той установява безспорно, че продажната й цена е платена. От друга страна, той представлява извънсъдебно признание, че за НАП процесната сделка е действителна.

Относно плащането към другия ответник се навежда, че са плащали по сметките, които са посочени от другия ответник в издаваните проформа фактури. В хода на проверката, довела до издаване на посочения АПВ станали известни и други обстоятелства, които не са знаели при извършване на плащанията, за което представя ответника документи по опис.

Ответникът „Б***.“, ООД, е подал отговор на допълнителната искова молба. Навежда се, че фактическият състав на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, включва обективен елемент (наличие по отношение на длъжника на публично задължение, установено с влязъл в сила административен акт или съдебно решение, и разпоредителна сделка с имущество на длъжника, сключена след датата на установяване на публичното задължение или след датата на връчване на заповедта на ревизия) и субективен елемент (намерение на длъжника да увреди публичния вискател.). Субективният елемент от

фактическия състав - намерението за увреждане, не се предполага, а подлежи на доказване от ищеца. Разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК се явява специален закон по отношение на общата разпоредба за обявяване на относителна недействителност по чл. 135 от ЗЗД (общ закон) и не предвижда, когато атакуваното разпоредително действие на длъжника е възмездно, третото лице, с което длъжникът е договарял също да е знаело за увреждането, а когато разпоредителната сделка е сключена след връчване на заповедта за възлагане на ревизия, е достатъчно да се установи само намерение за увреждане у длъжника. Поддържа се, че ищецът не е установил кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК:, а именно: - по отношение на длъжника да е установено публично задължение с влязъл в сила административен акт или влязло в сила съдебно решение; - длъжникът да е извършил разпоредителни действия със свое имущество или след датата на установяване на публичното задължение, или след датата на връчване на заповедта за ревизия. Навежда се, че сделката не е извършена след датата на деклариране на публични задължения, а именно след 13.04.2020г, тъй като сделката е сключена преди декларирането му на 23.03.2020 г.. Задължението не е установено с влязъл в сила ревизионен акт, тъй като не е приключило производството по обжалването му пред ВАС., пред който има висящо дело номер 8321 /21 по описа на първо отделение. Задължението не е безспорно установено. При изложеното се прави довод, че е налице основание за спиране на настоящото производство до влизане в сила на ревизионния акт, след произнасяне на Върховния Административен Съд с решение по висящото касационно производство.

Съдът намира, че искането за спиране е неоснователно, поради което следва да се остави без уважение. Не е налице връзка на преюдициалност между настоящето дело и висящото административно производство.

Навежда се, че сделката или действията са извършени от длъжникът без намерение да се увреди публичния взискател. Не са налице фактическите предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Липсва намерение за увреждане, и не са налице предпоставките на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК за обявяване относителната недействителност на сделката. Липсва както обективния елемент от състава на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК (наличие по отношение на длъжника на публично задължение, установено с

влязъл в сила административен акт и разпоредителна сделка с имущество на длъжника, сключена след датата на установяване на публичното задължение), така и на и субективния елемент (намерение на длъжника да увреди публичния взискател.). Не е приключило обжалването пред ВАС на ревизионния акт като до настоящия момент няма влязъл в сила административен акт. Относно становището на ищеца, че управителя на дружеството при сключване на сделката е предоставил декларация по чл. 264 ал. 1 ДОПК с невярно съдържание , това не отговаря на фактическата действителност, тъй като няма влязъл в сила ревизионен акт, който да установява безспорно, че дружеството има непогасени публични задължения. Още повече, че и за самия ревизионен акт практиката на ВАС е противоречива и са застъпени няколко становища за тълкуване разпоредбите на чл. 134 ал. 1 от ТЗ. Описаните в разпоредбата на чл.134, ал.1 от ТЗ условия не са кумулативни, а напротив алтернативни: "За да е налице задължение за внасяне на допълнителни парични вноски от съдружниците, следва не само да има временна необходимост от парични средства, но тези вноски да бъдат внесени „за определен срок“. В случая се касае за възможност, предвидена в закона - чл. 134, ал. 1 от ТЗ и в дружествения договор, като следва да са налице предпоставките, предвидени в закона - претърпени от дружеството загуби, които последното да не може да покрие чрез намаление на капитала и л и временна необходимост от парични средства, в които случаи **дружеството вместо да търси заем отвън, може да прибегне до вътрешно кредитиране.**

Навежда се, че не може НАП да изисква плащане на задължения, за които няма влязъл в сила ревизионен акт. По този начин се нарушават правата на длъжника още повече, че при налагането и съставянето на ревизионния акт има противоречива законодателна практика на Върховните съдилища.

Оспорва ответника и самото връчване на заповедта за възлагане на ревизията на Б*** ООД. Подадено е заявление от 2013 г, в което е посочен имейл адреса, на който е изпратена заповедта, но административния орган не е взел предвид, че на 30.05.2017 г. управителят на дружеството подава заявление за промяна на електронен адрес, с което показва, че желае след тази дата да получава всички документи относно дружеството на друга електронна

поща. Твърди се, че този имейл съдържа неговото име и е свързан с неговия подпис. Това заявление на управителя не касае само уведомяване на упълномощаването, както твърди ищеца, а е свързано с промяна на електронния адрес, на който да се получават електронните съобщения относно дружеството. Управителят е изисквал от НАП да получава всички документи по новата електронна поща декларации, документи и данни, свързани с дружеството, като неслучайно името на заявлението включва и промяна на електронен адрес, което не е отчетено от административния орган.

Сочи се, че **неправилно и незаконосъобразно административния орган е установил** задълженията на дружеството, като в Ревизионният акт (РА) необосновано, са направени изводи, които не отговарят с установената фактическа обстановка. Не е налице дължимост на окончателен данък, защото не са налице доказателства за неотчетени разходи и лихви. **В действителност дружеството е обложено не за действително изплатен и начислен доход, а за доход, който е вменен от административния орган, което противоречало на практиката на ВАС, пред който касационното дело е висящо. Навежда се, че облагането с окончателен данък следва да се извърши на база извършените счетоводни записвания. Само действителните правоотношения между страните могат да доведат до възникване на основание на данъчно облагане, а не посочените счетоводни записвания. Тези счетоводни записвания имат вторичен характер и следват документална обоснованост, поради което не може същите да бъдат използвани за тълкуване на волята на съдружниците, която е обективирана в решението на Общото Събрание на дружеството.**

Поддържа се, че посоченият от ищеца ревизионен акт номер: **Р-22221719004178-091-0011/ 18.05.2020 г., издаден от Ф.С.Й. срещу БЪЛГАРСКО Р*** ООД е доста противоречив и е атакуван по съдебен ред.** Само ВАС може да реши дали в случая има налице воля за внасяне на лични средства в дружеството, която е обективирана в Решение на Общо събрание.

Навежда се, че решението на Общото събрание е автентично и истинно, като изводите на административния орган за липса на основание за внасяне на допълнителни парични вноски не е подкрепен с доказателства. Предпоставките по прилагането на чл. 134, ал. 1 от ТЗ са алтернативни, тъй

като целта на закона е все пак дружеството да бъде финансирано, с цел не само покриване на загуби, но и тогава, когато не са налице загуби, които не могат да бъдат покрити, а е налице моментна необходимост от парични средства за покриване на суми, с цел превенция на бъдещи загуби. Прави се довод, **че в момент на необходимост от парични средства, дружеството винаги следва да търси външен заем вместо вътрешен, който да не бъде лихвоносен.** Това би затруднило, както съдружниците и дружествата, така и целия търговски оборот. Реалната нужда от извършване на допълнителните парични средства е материалноправна предпоставка за решението по чл. 134 ал. 1 от ТЗ и нейното наличие не е въпрос на целесъобразност на решението - решение №26/02.04.2009г. по т.д.№533/2008г. на ВКС, II т.о..

Навежда се **относно иска по чл. 216, ал. 1, т. 2 от ДОПК, че не** отговаря на истината изложеното становище в допълнителната искова молба, че процесите имоти са продадени на цена, три пъти по ниска от данъчната им оценка. В приложената към искова молба данъчна оценка е видно, че същата възлиза на 226 267.70 лева и е определена за 2021 г., която цена е по- ниска от цената по сделката. Няма никаква продажба на имоти на значително занижени цени, тъй като сделката е изповядана на цена над данъчната оценка. Има разминавания в изложението към допълнителната искова молба.

Прави искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Съдът, след като прецени по вътрешно убеждение събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Национална агенция за приходите е активно легитимирана да предяви иска по чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК в качеството си на публичен взыскател по см. на чл. 210, ал.1, т.1 от ДОПК, както е активно легитимиран и съответния ѝ публичен изпълнител на ТД на НАП гр. С..

По делото не се спори, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221719004178-020-001 от 03.07.2019 г. е възложено извършването на ревизия на „Б***.“ ООД за установяване на задълженията за окончателен данък на местни чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 от ЗДЦФЛ за периода от 01.10.2013 г. до 31.12.2018 г., като заповедта е връчена на ЮЛ на 16.07.2019 г. С Постановление за налагане на ПОМ №

C200022-023- 0000252/27.01.2020 г., връчено на 09.03.2020 г., е наложен запор на банковите сметки на „Б***.“ ООД в „Т.Б. Д“, „И.“ и „У.Б.“.

За резултатите от ревизията, на основание чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221719004178-092-001/ 23.01.2020 г., връчен на 09.03.2020 г. по електронен път, като в законоустановения срок по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу РД.

Видно от РА № Р-22221719004178-091-001/18.05.2020 г., ревизията е приключила, като с ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения за окончателен данък на местни чуждестранни физически лица по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 и ал. 11 от ЗДДФЛ в общ размер на 170 638,56 лв., а за забавата са начислени лихви в размер на 72 048,55 лв.

Видно от Справка-декларация за ДДС № 22171787861/13.04.2020 г., на 13.04.2020 г. „Б***.“ ООД, подадена по електронен, е декларирано задължение в размер на 44 556,20 лв., като декларацията е подадена от Г.М.У., видно от Заявление за подаване на документи по електронен път с КЕП № 2217И0052768/ 30.05.2017 г.

В хода на ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-22221719004178-020-001 от 03.07.2019 г. /връчена на дружеството/, от страна „Б***.“ ООД е извършена следната сделка: С договор за продажба на недвижим имот, сключен на 24.03.2020 г. пред Е.Б.- помощник-нотариус по заместване на Р.Б., с нотариален акт ***, дело № 84 от 2020 г., вписан в Служба по вписванията вх. рег.№ 557 от 24.03.2020 г., акт № 130, том 2, дело 335/ 2020 г., с предмет: недвижим имот, находящ се в гр. С. с продажна цена 372 200 лв. а именно: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР ****** /****/ по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С. , Одобрени със заповед № РД -18-80 от 11.11.2009 г. с адрес на ПИ: гр. С., п.к. ****, с площ от 15 590 /петнадесет хиляди петстотин и деветдесет/ кв.м. съгласно скица, а по документ за собственост с площ от 15 588 /петнадесет хиляди петстотин осемдесет и осем/ кв.м., с трайно предназначение на територията Урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план 2104, при съседи на поземления имот Поземлени имоти е идентификатори: ****, ****, ****,****, ****, ведно с изградените в него сгради: 1. **Сграда с идентификатор ****.1** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед №

РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1321 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 2. **Сграда с идентификатор ****.2** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11,2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1371 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 3. **Сграда с идентификатор ****.3** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 849 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985 г., както и ведно с всички трайни подобрения и приращения в описания по горе имот.

От приетото по делото заключение на вещото лице се установява, че пазарната стойност на процесните имоти към датата – 24.03.2020 г., на закупуването им от „С****“ ЕООД, е в размер на 437 405 лв., като сградите са в лошо техническо състояние, с отпаднало предназначение, поради неподдържане.

По главния иск:

При така наведеното в обстоятелствената част и петитум на иска, въведения предмет на делото - спорното материално право е правото да се иска прогласяване на недействителност на увреждащи Държавата действия, след като е връчена заповед за възлагане на ревизия, която правна квалификация е чл. 216, ал. 1, т. 2 ДОПК, във връзка с т. 1.

Съгласно разпоредбата на чл. 216, ал. 1 ДОПК, недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са изчерпателно изброените в следващите шест точки сделки, сключени след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения.

Оттук следва, че за да е изпълнен фактическият състав, пораждащ недействителността по чл. 216 ДОПК, е необходимо да са налице: 1) длъжник по установено публично задължение, 2) който е извършил разпоредително действие със свое имущество, 2.1) след датата на установяване на задължението или 2.2.) респективно след връчване на заповедта за ревизия, ако същата е резултирала в установяване на публични задължения.

Разпоредбата на чл. 216 ДОПК изисква отчуждителните действия да са извършени след датата на установяване на публичното задължение. За да е приложима нормата е необходимо да е налице установено публично задължение. Публичното задължение трябва да бъде установено с влязъл в сила административен акт, респективно съдебно решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 216, ал. 1, пр. 2 ДОПК, атакуеми са отчуждителни действия, извършени след връчване на заповедта за възлагане на ревизията, ако в резултат на същата са установени публични задължения. Изместването на началния момент е под условие, че ревизионното производство приключи с акт, установяващ наличието на задължение. Специфичният факт на доказване при тези условия е връчването на заповедта.

Предявеният главен иск черпи правното си основание в чл. 216, ал. 1, т. 2 ДОПК.

Предпоставките за уважаване на иска по чл. 216, ал. 1, т. 2 ДОПК са сключване на възмездна сделка с имуществено право на длъжника, след като му е връчена заповед за възлагане на ревизия, в резултат на която е установено публично задължение и даденото значително надхвърля по стойност полученото по нея.

От приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че действителната пазарна стойност на имота към датата на сделката – 24.03.2020 г. е в размер на 457 405. 00 лева, а продажната цена на имота към датата на сделката е от 372 200 лева.

Видно от заключението на вещото лице, имотите са в лошо техническо състояние, с отпаднало предназначение, поради неподдържане.

При постановяване на настоящото решение съдът приема, че действителната пазарна стойност на имотите е тази определената от вещото лице в съответствие с изслушаната и приета основна СТЕ, тъй като, счита, че

в същата е определена тяхната действителната пазарна стойност към датата на атакуваните сделки.

Така определената пазарна стойност от вещото лице е по-висока от цената на сделката, към датата на сделката, но в случая даденото – недвижимите имоти, не надхвърля значително надхвърля по стойност полученото – 372 200 лв. Разликата между пазарната стойност - 457 405. 00 лева, от продажната цена 372 200 лева, е 85 205 лв., което не е значително, съобразявайки и състоянието на имотите и към датата на сделката и към настоящия момент.

Предвид изложеното съдът намира, че при осъществяване на сделката даденото ненадхвърля значително полученото. От друга страна, не е налице и другата предпоставка, визирана в чл. 216, ал. 1, т. 2 ДОПК, а именно: не са установени публични задължения. Съобразявайки фактите, настъпили в хода на процеса – по аргумент от чл. 235, ал. 3 ГПК, които имат значение за спорното право – отмяна на всички обезпечителни мерки спрямо „Б***.“ ООД, прекратяване на производството по принудителното изпълнение и липсата на задължения, обуславя извод за неоснователност на иска, поради липса и на тази предпоставка - установени публични задължения.

Поради сбъждане на вътрешнопроцесуалното условие, съдът дължи произнасяне по предявения евентуален иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК.

Относно иска по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, съдът намира за неоснователен. В разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК са посочени специалните предпоставки за уважаване на иск, предявен на посоченото основание. С оглед защитата на обществения интерес като увреждащи са определени действия и сделки извършени не само след датата на установяване на публичното задължение, но и преди това – в периода след получаване на заповедта за възлагане на ревизия ако в резултат на ревизията се установят публични задължения. Несъмнено публичното вземане следва да е установено с влязъл в сила административен акт или влязло в сила съдебно решение.

Следователно за уважаване на въведеният за разглеждане в настоящото производство евентуален иск, с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК е необходимо да бъдат доказани всички елементи от фактическия състав - по

отношение на длъжника да е установено публично задължение с влязъл в сила акт (административен или съдебен); - длъжникът да е извършил разпоредителни действия със свое имущество или след датата на установяване на публичното задължение, или в периода след датата на връчване на заповедта за ревизия до установяване на задълженията; - извършените от длъжника действия или сделки да са с намерение за увреждане на публичния вискател. Фактическият състав не включва наличие на такова намерение и у лицето, с което длъжникът е договарял. Тежестта на доказване на предпоставките, в т. ч. и намерението за увреждане е на ищеца, тъй като последното не се предполага.

Въз основа на приетото от фактическа страна по делото, се налага еднозначен извод, че публични задължения на първия ответник не са установени, поради което и първата от общите предпоставки за уважаване на иска не е налице. Макар и настъпил в хода на настоящият процес този факт следва да бъде съобразен от съда по силата на разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК.

Не се установява и специалната предпоставка за уважаване на иска – намерение за увреждане на публичния вискател. Съдебната практика се придържа към разбирането, че то (намерението) не се презюмира, а подлежи на доказване от страна на ищеца и съдът следва да извърши преценка на всички относими факти, в тяхната съвкупност, доколкото намерението няма самостоятелен обективен израз – така и решение № 27/28.02.2013 г., т. д. № 410/2012 г., на ВКС, II ТО. Съвкупният анализ на събраните по делото доказателства не води до извод, че в конкретния случай намерението на първия ответник за увреждане е било налице. Процесната сделка е сключена след последователното връчване, както на Заповедта за възлагане на ревизия и на изготвения Ревизионен доклад, в който се съдържат констатации за установените публични задължения и предложение за издаване на ревизионен акт, така и след връчване на самия Ревизионен акт, с който публичните задължения са установени по отделни основания и размери. От страна на ответника са навеждани твърдения че е имал необходимост от ликвидни средства, с които да е в състояние да покрие задълженията си. Нещо повече, не е бил предмет на спор и фактът, че отчуждения имот е в лошо техническо състояние, което води до вреди за дружеството. Следователно, към момента на сключване на атакуваният договор за покупко-продажба първият ответник

няма данни да е в лошо финансово състояние. Липсват данни за знание за увреждане. В съдебната практика самото намерение за увреждане се дефинира като мисъл и желание да се направи нещо във вреда на кредитора, т. е. съзнание, че със съответния правен акт се уврежда кредиторът, най-често като се намалява имуществото на длъжника, служещо принципно за удовлетворяване вземанията на кредиторите. Тъй като във връзка с намерението за увреждане на длъжника законодателят не е въвел презумпция, то и тя не се предполага, а подлежи на доказване на общо основание, за което тежестта е на ищеца. Решаването на фактическия проблем за неговото наличие или отсъствие се извършва на основата на всички събрани доказателства по делото. Тъй като се касае за абстрактен факт, та и този факт често няма директна външна проява, така че да се установи при условията на прякото доказване. С оглед на това намерението за увреждане може да бъде установено изцяло, дори и при косвено доказване.

Субективният елемент на намерението на длъжника за увреждане на публичния взискател е част от правопораждащия последиците на относителната недействителност фактически състав на хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК. Естеството на намерението за увреждане, както вече бе посочено няма самостоятелна изява, която да е обща за всички случаи на разпореждане в контекста на увреждащите разпоредителни волеизявления, а се установява след преценка на всички факти по конкретния спор материализиращи субективното намерение за увреждане.

В горния смисъл съвкупният анализ на събраните по делото доказателства водят до извода, че със сключването на процесните сделки от страна на първия ответник, не е било налице намерение за увреждане на публичния взискател, отчитайки обстоятелството лошото състояние на имотите. От друга страна, констатираните по време на проверката публични задължения са погасени към датата на приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция, за което също няма спор по делото. В горния смисъл, оспорените от ищеца сделки не са извършени във вреда на Държавата, респ. публичния взискател, тъй като намаляват възможността за удовлетворяването на публичните вземания към ответника, но не са налице и предпоставките за уважаване на иска по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК.

Разноски по делото не следва да се присъждат на „С.М.****“ ЕООД,

ЕИК **** – тъй като такива не са поискани от този ответник, съобразно чл. 78, ал. 3 ГПК, с оглед изхода на делото.

Разноски по делото следва да се присъдят на „Б***.“, ООД, ЕИК **** – тъй като такива са поискани от този ответник, съобразно чл. 78, ал. 3 ГПК, с оглед изхода на делото, са представени и доказателства за извършени такива.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от И.П.П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., против „Б***.“, ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Т.К.“ № ****, представлявано от Г.У., и „С.М.*****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. П., район С., ж.к. „К.“, ул. „П.“ ****, секция ****, представлявано от М.Т., иск да се обяви за недействителен спрямо ищеца – НАП, на основание чл. 216, ал. 1 т. 2 ДОПК, разпоредителните действия на длъжника, обективирани в заключения между продавача „Б***.“ ООД, ЕИК **** и купувача „С.М.Г.“ ЕООД, ЕИК **** договор за продажба на недвижим имот, сключен на 24.03.2020 г. пред Е.Б.- помощник-нотариус по заместване на Р.Б., с нотариален акт № ***, дело № 84 от 2020 г., вписан в Служба по вписванията вх. рег.№ 557 от 24.03.2020 г., акт № 130, том 2, дело 335/2020, с предмет: недвижим имот, находящ се в гр. С. с продажна цена 372 200 лв., а именно: - **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР **** /****/** по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С. , Одобрени със заповед № РД -18-80 от 11.11,2009 г. с адрес на ПИ: гр. С., п.к. ****, с площ от 15 590 / петнадесет хиляди петстотин и деветдесет/ кв.м. съгласно скица, а по документ за собственост с площ от 15 588 /петнадесет хиляди петстотин осемдесет и осем/ кв.м., с трайно предназначение на територията Урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план 2104, при съседни на поземления имот Поземлени имоти с идентификатори: ****, ****, ****, ****, ****, , ведно с изградените в него сгради: 1. Сграда с идентификатор ****.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1321

кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 2. Сграда с идентификатор ****.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1371 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 3. Сграда с идентификатор ****.3 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 849 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г., както и ведно с всички трайни подобрения и приращения в описания по горе имот.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от И.П.П. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., против „Б****.“, ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Т.К.“ № ****, представлявано от Г.У., и „С.М.*****“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. П., район С., ж.к. „К.“, ул. „П.“ ****, секция ****, представлявано от М.Т., иск да се обявят за недействителни спрямо ищеца – НАП, на основание чл. 216, ал. 1 т. 4 ДОПК, разпоредителните действия на длъжника, обективирани в заключения между продавача „Б****.“ ООД, ЕИК **** и купувача „С.М.Г.“ ЕООД, ЕИК **** договор за продажба на недвижим имот, сключен на 24.03.2020 г. пред Е.Б.- помощник-нотариус по заместване на Р.Б., с нотариален акт № ***, дело № 84 от 2020 г., вписан в Служба по вписванията вх. рег.№ 557 от 24.03.2020 г., акт № 130, том 2, дело 335/2020, с предмет: недвижим имот, находящ се в гр. С. с продажна цена 372 200 лв., а именно: - **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ С ИДЕНТИФИКАТОР **** /****/ по Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С. , Одобрени със заповед № РД -18-80 от 11.11,2009 г. с адрес на ПИ: гр. С., п.к. ****, с площ от 15 590 / петнадесет хиляди петстотин и деветдесет/ кв.м. съгласно скица, а по документ за собственост с площ от 15 588 /петнадесет хиляди петстотин осемдесет и осем/ кв.м., с трайно предназначение на територията Урбанизирана, с начин на**

трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план 2104, при съседни на поземления имот Поземлени имоти е идентификатори: ****, ****, ****, ****, ****, , ведно с изградените в него сгради: 1. Сграда с идентификатор ****.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1321 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 2. Сграда с идентификатор ****.2 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 1371 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г.; 3. Сграда с идентификатор ****.3 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., община С., Б.О., одобрени със Заповед № РД-18-80 от 11.11.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на сградата: гр. С., п.к. ****, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор ****, с площ 849 кв.м., брой етажи 1 /един/. Предназначение: Сграда със специално предназначение, представляваща масивна конструкция, построена 1985г., както и ведно с всички трайни подобрения и приращения в описания по горе имот.

ОСЪЖДА НАП на Република България, да заплати на „Б****.“, ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „Т.К.“ № ****, представлявано от Г.У., сумата в размер на 1500.00 (хиляда и петстотин лева), представляваща разноси за адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – С. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____